

சொல்ல முனையும் ஒரு நல்லுக்கிடாக, அவர்களின் சொந்தக் கலந்துரையாடல். பற்றோர் முதல் நில் ஆசிரியர் வரை, வாழ்வின் வற்றி தோல்விகளாக எதைத் தான் கருதுகின்றனர்? இதனை நுணுகி உடதைத்துப் பார்த்தால், பற்றோரின் கருவிய சூயநலத்தைத் தான் பற்றோரியம் என்கின்றனர்.

இதனை எப்படிச் சாதிப்பது என்பதை கனகசபாபதி எழுத முடிந்தது என்றால், இதற்கு மலே அவரால் எதையும் சமீக நோக்கில் சிந்திக்க முடியவில்லை. சூயநலத்தை புத்தகம் மீலம் சமீக நலமாகக் கருதுகின்றார். சூயநலமே மனித வாழ்க்கையாக எண்ணுகின்ற எம்மவர் இதனை புகழ்வதும், தமது வற்றி தோல்வியை பற்றோரியமாக கருதுவதுமே சூற்றிச் சூற்றி அரங்கேறுகின்றது. மகாஜனா பழைய மாணவர் சங்க நில் வளியீட்டு, இதைத் தான் பற்றோரியம் என்றது. இப்படித் தான் அவர்களின் கட்டமாக அரங்கேற்றியது.

1.கனகசபாபதியின் நில் மலேன விமர்சனம், திட்டமிட்டு தடுக்கப்பட்டது. அவரையும் நில்லையும் புகழ்வதும், அதனை ஏற்பதுமாகவகே கட்டமே அரங்கேற்றப்பட்டது.

2.பற்றோரிய நுருக்கடிகளை, தத்தம் சூயநலத்தின் கருவிய எல்லைக்குள் வதைத்து மீளவும் அரங்கேற்றப்பட்டது.

இவனை எல்லாவற்றிற்கும் முத்தாய்ப்பாக பற்றோர்கள் புரிந்தது என்ன? புரிய வதைத்தது என்ன? ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலின் சமீக சிதைவுகளையும் சீரழிவுகளையும், பற்றோராகிய நாங்கள் எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது என்பது. இந்த சமீகலில் வாழும் கழந்தைக்கு, எப்படி அந்த நஞ்சை பற்றோராகிய நாம் எம்பங்குக்கு ஊட்டுவது என்பது தான். பற்றோர் சமீகப் பொறுப்புள்ளவராக சமீக ஐபியாக

இருக்க, அவரால் எதையும் சொல்ல முடியவில்லை.

சுயநலம் தான் பெற்றோரியம் என்று நில் ஆசிரியர் புரிந்துள்ளார். அதை மற்றவர்களுக்கு புரிய வகைக் கருவியைத் தார், முன்கிண்தார். ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலின் விளைவுகளை, பெற்றோராகிய நாம் ஏற்க மறுப்பது தவறு என்கின்றார். இதனை உலகமயமாதல் ஏற்கும் சமீக பொறுப்பற்ற அறிவியல் துறையில் இருந்து பெற்று, அதனை எமக்கு அறிவியல் பார்வமாக சொல்ல முன்கிண்தார்.

இந்த அறிவு என்பது, சமீகத்தின் பொதுப் போக்கு சரியானதா என்ற விவாதத்தை மறுத்து எழுகின்றது. ஏகாதிபத்தியமே மறுக்கின்ற எமது நிலப்பிரபுத்துவ பண்பாட்டின் மறுத்து, அதனிடத்தில் ஏகாதிபத்திய பண்பாட்டுக் கற்றை வடிவத்தை அறிவியல் என்கின்றது. இது மறுப்போக்கு மயக்கத்தை தருகின்றது. எமது நிலப்பிரபுத்துவ அறிவின் முன், பண்பாட்டின் முன், மறுப்போக்காக வடிவம் கட்டி வருகின்றது. உலகமயமாதல் ஏகாதிபத்திய வன்முறையால் மட்டும் வலுவதல்ல, மாறாக மனித அறிவியலை மறுத்து அதனை மலடாக்கி அறிவியலை தனதாக்கி வலுவிட்கின்றது.

நில் ஆசிரியர் இதனைச் சொல்லும் உத்தி என்பது, தனிமனித சுயநலத்தை சீர்திருத்தம் ஊடாக சொல்வது. ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் நலன்களால், அதில் சிக்கி திணறும் மக்கள் சந்திக்கின்ற தனிமனித சமீக நெருக்கடிகளை, சமாளிக்கும் விதத்தையே தீர்வென்கின்றனர். அதே தமிழில் கையாளக்கோரி, அதனைக் கற்ற முன்கிண்தார்.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் பற்றி அபிப்பிராயமின்றி, அதற்கு ஆதாரவாளராக இருந்தபடி

அதற்குள் சிந்தித்தலே அறிவு என்பது, நில் ஆசிரியரின் முடிந்த முடிவு. இதுவோ சூத்த சூயநலமானது. எமது யாழ்ப்பாணிய எஞ்சினியர் - டாக்டர் கனவாக்கு உட்பட்டது. அதில் வனெறால் வறெறி அல்லது தோல்வி என்ற பொது அறிவு மட்டத்தில், எமது குறுகிய அறிபத்தனத்தை அடிப்படையாக கொண்டது.

ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலில் வாழ்ந்தபடி, அது பற்றிய சூயசிந்தனையின்றி யாரால் எதை மாற்றாக சிந்திக்கமுடியும். முரண்பட்ட சிந்தனை, மாற்று அபிப்பிராயமற்றதாக காட்ட, வாழ்ப்பழத்தில் ஊசியறேறுகின்ற நவீனபாணியில் கருத்துச் சூதந்திர மறுப்பு. அனதைதையும் ஒற்றைப் பரிணாமத்தில், தமிழருக்கே உரிய பாணியல், சிலர் இதையெய்யவும், சொல்லவும், தமக்குள் விவாதிக்கவும் கட்டவும் முனையின்றனர்.

இப்படி இவர்கள் பெற்றோரியம் என்ற பெயரில், வறெறி தோல்வியாக கருதியது எதை? எமது சிந்தனை முறையிலான வாழ்வதைத் தான். குறிப்பாக அதன் விருப்பங்களதைத் தான். நாம் வறெறி தோல்வியாக கருதியவை சரியானவையா? சரியானவை என்பது, சமீக நோக்கில் இருந்து பார்த்தால் மட்டும் தான், சரியானது. சூயநல நோக்கில் இருந்து பார்த்தால், அது தவறானது. சமூதாய நோக்கமற்ற எமது சிந்தனை முறையிலான எமது கருதுகோள்கள், சரியானவையல்ல. இதன் அடிப்படையிலான வறெறி - தோல்வி என்ற எமது முடிவுகளும், ஏன் விவாதங்களும் கட்ட சரியானவையல்ல.

எமது சமீகப் பார்வை குறுகியதாக இருக்கும் போது, குழந்தையை நாம் வழிகாட்டுவது அதே குறுகிய உணர்வை தாண்டாமலே தான். பெற்றோரின் சமீகப் பார்வையை நில் விவாதிக்கின்றது? குழந்தையின் சமீகப் பார்வை என்ன? நாம் அதையும், எம்மைப்போல் எமது குறுகிய எல்லையால் ஆராய மறுக்கின்றோம்.

மாறாக பற்றோர்கள் தமது குறுகிய விருப்பங்களை, எண்ணங்களை, குழந்தை எந்த வகையில் ஏற்றுக்கொண்டு வாழ்கின்றது என்ற சூயநல எல்லைக்குள் தான், சமீகத்தையே புரிந்து கொள்ளுகின்றோம். அதையே நாம் வற்றி தோல்வியாக பீற்றுகின்றோம்.

சமீக நலன் என்ற பொது சமீக கண்ணோட்டத்தில், குழந்தைகளின் ஆரோக்கியமான வாழ்வை எண்ணிப் பார்க்க முடிவதில்லை. இலங்கைத் தமிழர்கள், அந்தக் கருத்துத் தளத்தையே அனுமதிப்பதில்லை. நாம் எம்மைச் சூற்றி மட்டும் சிந்திக்கின்றோம். சமீகத்தின் விளைவுகளைத் தான் குழந்தையும் - பற்றோரும், தமக்குத் தெரிந்த சொந்த சூயநல நோக்கிலேயே அதை எதிர் கொண்டு எதிர்வினை ஆற்றுகின்றனர்.

இங்கு அந்த சூயநலத்தை எப்படி பரஸ்பரம் இணங்கி அங்கீகரித்து அதை அடதல் என்பதை அறிவு என்கின்றனர், வாழ்வின் வற்றி என்கின்றனர். இதற்கு வளியில் சமீக பார்வையை வைத்தல், பற்றோரியமல்ல என்கின்றனர்.

என்ன செய்கின்றனர். பற்றோர் குழந்தை முரண்பாட்டை, வீட்டுக்குள்ளான முரண்பாடாக மூடக்கூகின்றனர். ஓவ்வொரு வீட்டுக்குள்ளான, பற்றோரின் அணுகுமுறை தொடர்பான பிரச்சனையாக திரிக்கின்றனர். அதை சூயநலத்துடன் எப்படி பார்த்தல், அணுகுதல் என்பதை, உலகமயமாகக் கல்போக்கில் இணங்கி வாழக் கோருகின்றனர்.

உலகம் சரியாக சலெக்கின்றது என்பதை நாம் ஏற்று (அதன் நில் ஆசிரியர் ஏற்றுகொள்கின்றார்), எம்மை அதற்கு ஏற்ப வட்டிச் சூருக்க கோருகின்றனர். இந்த வகையில் வீட்டுக்குள் நடக்கும் ஒவ்வொரு விடயமும், சமுதாயத்தின் விளைவு என்பதை அது தளிவாக நிராகரிக்கின்றது. உலகமயமாதல் என்ற பொது நிகழ்ச்சிப் போக்கை அங்கீகரித்து, அதை சூயநலத்துடன் வாழக் கற்றுக் கொள்ளும் அறிவு (சூயநலம்) தான் பற்றோரியம் என்ற அளவுக்கு சிந்தனை மட்டம் தாழ்ந்து காணப்படுகின்றது.

உலகமயமாக்கலில் வாழ்கின்ற மக்கள், இதற்கு எதிராக முரண்படவில்லை என்ற ஒற்றைப் பரிமாண சிந்தனை, இதன் மலே திணிக்கப்படுகின்றது. உலகமயமாதல் அறிவான சூயசிந்தனையின்றி வழிபடக் கோருகின்றது. இது இயற்கைக்கும், மனிதகூல நலனுக்கும் சாதகமானதா என்ற சூயசிந்தனை இன்றி, ஆதரிக் கோருகின்றது. இதையே நில் ஆசிரியர், தனது பாணியில் சயெத்துள்ளார்.

நுகர்வுப் பண்பாட்டையே சமீகக் கூறிக் கோளாக திணிக்கும் உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சியை, சூய அறிவின்றி ஏற்று வாழப் பழகிவிட்ட மந்ததைத் தன்மையை அங்கீகாரமாகக் கொண்டு, வளவளப்பது அறிவாகிவிடுகின்றது. இதன் மீ தான் சமீகம் சார் விமர்சனங்களை, தடுத்து நிறுத்துகின்றனர். பற்றோரியத்தின் பெயரில் சூயநலத்தையே முன்னிறுத்தி, அதை வற்றிகரமாக கலந்துரையாடுவது விவாதப் பண்பாகின்றது.

சூயநலத்தையே கனகசபாபதியின் நில்கள் விதிந்துரைக்கின்றது. ஏகாதிபத்திய சமூலில் வாழும் கூழந்தைக்கு ஏற்ப, பற்றோர் தம்மை எகாதிபத்தியமயமாக்குவது தான் அவரின் ஓரயேொரு தீர்வு. சமீக அபிப்பாடியிலான சமீகப் பார்வையை, பற்றோர் - கூழந்தைகள் பெறுவதன் மூலம் தீர்வு காண்பதல்ல. ஏகாதிபத்திய அமைப்பு வழங்குகின்ற, அதற்குறித்த தீர்வுகளைத் தான் அவர் வலியுறுத்துகின்றார். பற்றோர் - கூழந்தை முரண்பாட்டில், பற்றோர் தமது ஏகாதிபத்தியமயமாக்கலை பார்த்தி சயெவது தான் தீர்வு என்கின்றார். இப்படி தீர்வுகள், வழிகாட்டல்கள், அனதையும் இதன்

எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது என்பது தான். தம்மை ஏகாதிபத்திய தன்மைக்கு மாற்றி, தோல்வியை வெற்றியாக கருதியும், வெற்றியை தோல்வியாகக் கருதியும், சூயநலத்துடன் வாழும் சூய வழிபாட்டுதனத்தையே பின்பிடுவது தான்.

கூறித்த அவரின் நிலை இததை தான் வலியுறுத்துகின்றது. அந்த வகையில்

1. கழந்தை – பற்றோருக்கு இடையிலான புறச் சமீகச் சமீகலையும், அதன் விளைவுகளையும் விமர்சிக்கவும், ஏன் அதைப் பார்க்கவும் கட்டி மறுக்கின்றது. அது உட்படுத்தும் பாதிப்பை, பற்றோர் – கழந்தை உறவில் விவாதிக்க முடியாத ஒரு அன்னிய விடையமாகி, விடையத்தை சூயநலமாகி விடுகின்றது. பரஸ்பரம் சூயநலத்தை அங்கீகரித்து இணங்கிப் போக மறுத்தலே, பற்றோர் – கழந்தை முரண்பாடு என்று நிலைமையைத் திரிக்கப்படுகின்றது. உலகமயமாதலின் பண்பாட்டுத் தளமோ, சூயநலமாக இருத்தலும் அதன் எல்லை நீர்வா காணுதலும். இதுவோ கல்விசார் முறையில் புகுத்தப்படும், சிறுகச் சிறுக ஏகாதிபத்தியம் கொடுக்கும் நஞ்சு. சூயநலமென்ற உலகமயமாதல் தன்மையை எமது சூயநலப் போக்கில் ஆதரித்து வாழ்தல் எப்படி என்பதை, தனது பத்தகோடிகளுக்கு நிலைமையைக் கற்ற முனையின்றார். உலகமயமாதல் சமீகத்தை புரிந்து கொள்வதன் ஊடாக, சமீகமாக சமீக நலனுடன் எதிர்வினையாற்றுவது பற்றோரின் கடமையல்ல என்கின்றார்.

2. புறச் சமீகலையை அங்கீகரித்து, அதாவது உலகமயமாகக் கலை ஏற்று நாம் எப்படி இணங்கி இசைந்து அதற்கு எதிர்ப்பினை வாழப் பழகுவது என்பது தான் பற்றோரியம் என்கின்ற இக்கருத்தை முன்வைக்கின்றார். அவர்ப்படிகும் நிலைகள், அவர்தொடர்பு கொண்டாள்ள ஏகாதிபத்திய கல்வி நிறுவனங்கள், இதனை அவருக்கு ஊட்ட அதனை அவர் எமக்கு சூயசிந்தனையினி ஊட்டுகின்றார்.

